

Til § 15.

Stk. 1 svarer til SL § 12, stk. 8-9. Til de forbudte redskaber er yderligere henført *risgårde*, jfr. SL § 13, stk. 1, der i dag kun er i brug i yderst begrænset omfang. Redskabet er skadeligt derved, at fredet fisk og undermålsfisk fanget i dette, normalt ikke kan udsættes igen i levedygtig stand.

Udgået af forbudet er brug af elektricitet, der muligvis kan udvikles til et for fiskeriet ønskværdigt hjælpemiddel, og som man derfor ikke generelt bør udelukke fra at komme i betragtning, jfr. § 16 stk. 1.

Forbudet mod brug af *piglyster* er foreslået udvidet til at omfatte alle stangeredskaber, herunder spyd og pile, som er forsynet med modhager til at fastholde den spiddede fisk, ligesom der foreslås indført forbud mod brug af skrabepilk, et redskab der har fundet en vis udbredelse, navnlig blandt lystfiskere på den jyske vestkyst. Skrabepilken ødelægger et betydeligt kvantum undermålsfisk og fiskemetoden i sig selv er ikke tiltalende.

Stk. 2 svarer til SL § 13, stk. 2.

Stk. 3. Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at undermålsfisk og fredet fisk ikke går til grunde i de faststående redskaber, men kan gendudsættes i levedygtig stand, jfr. § 22, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 4 erstatter SL § 12, stk. 10. Det hidtidige absolutte forbud foreslås ophævet og i stedet givet adgang for fiskeriministeren til at skride ind, såfremt skadelige virkninger af brugen af redskaber med skærende anordninger konstateres.

Til § 16.

Stk. 1 og 2 afløser bestemmelserne i SL § 13, stk. 9. Medens der hidtil kun har været adgang for fiskeriministeren til efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, at tillade brugen af nyopfundne eller væsentligt forandrede redskaber, som omfattes af forbud i loven, foreslås nu en mere generel ordning, hvorefter der i hvert enkelt tilfælde af fiskeriministeren under samme forudsætning tages stilling til, hvorvidt et sådant redskab eller nye hjælpemidler, f. eks. lys, lyd eller elektricitet må benyttes eller ej. Dette får navnlig betydning, for så vidt der måtte blive konstrueret eller opfundet skadelige redskaber, som man ikke har fornøden forudseenhed til at kunne formulere forbud imod.

Stk. 3 svarer til SL § 14.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer med visse redaktionelle ændringer til SL § 13, stk. 6. For området vest for

Ålborg er bruttoregister-tonnagen dog ændret fra 5 t til 8 t.

Til § 18.

Stk. 1 svarer med enkelte ændringer til SL § 13, stk. 4. Det bemærkes, at grænselinien er foreslået ændret i Ålbæk bugten, dels af praktiske grunde for at få en bedre kontrollabel linie, dels for i nogen grad at imødekomme de lokale fiskeriorganisationers ønske om en linie noget nærmere kysten i bugtens midte. De hidtidige undtagelser, dels i første pkt. for så vidt angår tobisvod af lærred samt åle drivvod og åleslæbevod, dels i 2. pkt. for så vidt angår makrelvod og snurpenot er udgået, idet disse redskaber ikke mere har praktisk betydning.

Stk. 2. Bestemmelsen giver fiskeriministeren mulighed for i videre omfang at imødekomme lokale fiskeriorganisationers ønsker ved forsøgsvis at tillade fiskeri i fredningstiden i begrænsede dele af det fredede område. Af hensyn til dette områdes store betydning som opvækstplads for fiskeyngel foreslås det dog, at tilladelsen alene gives til fiskeri med snurrevod med et maskemål på mindst 110 mm.

Til § 19.

Stk. 1 og 2 svarer til SL § 16, stk. 1 og 2.

Stk. 3 svarer til SL § 16, stk. 3, 2. pkt., hvorefter spørgsmålet om, hvorvidt en spærring finder sted, afgøres af fiskerikontrollen, der kan beordre de pågældende redskaber fjernet, er udeladt i forslaget som upåkrævet ved siden af bestemmelsen i 1. pkt. Det bemærkes herved, at det, da man ikke kan udelukke domstolene fra at tage stilling til, om der er sket spærring af et vandløb i strid med 1. pkt., må være fiskerikontrollen, der alene i første omgang tager stilling til, om der skal gribes ind. Nogen særlig bestemmelse herom er ikke nødvendig.

Stk. 4 svarer til SL § 16, stk. 4.

1. pkt. er omredigeret for at klargøre, at meningen med bestemmelsen alene er, at give fiskeriministeren en bemyndigelse til i almindelighed at fastlægge de heromhandlede grænser, hvor der kan være tvivl om deres beliggenhed og ikke f. eks. under en straffesag for overtrædelse af stk. 1 bindende at afgøre, hvor grænsen for fredningsbæltet og gennemgangsstrækningen løber. Ordene: „og i øvrigt nærmere bestemme grænsen for denne“ i SL § 16, stk. 4, 2. pkt., har herefter kunnet udelades som overflødige. Det er i stk. 4, 2. pkt. foreslået, at fiskeriministeren under sin heromhandlede beføjelse kan iværksætte forbud også mod brug af de i stk. 1 nævnte åluser. Dette kan navnlig få betydning,